

Na bojiščih.

Na italijanskem bojišču se položaj naš zadnjega našega poročila ni mnogo spremenil. Italijani brezuspšno napadajo naše gorske postojanke med Brento in Piavo. — Na ostalih bojiščih nič posebnega.

Zmeda in borba v Rusiji.

Mirovna pogajanja v Brestu Litovskem so prekinjena do 29. januarja. Ali in kako se bodo nadaljevala, je odvisno od notranjega razvoja na Ruskem. V Rusiji je namreč prišlo med tem do velikih izprememb. Ustavodajna skupščina, ki bi naj odločila obliko in način nove ruske vlade, se je po kratkem posvetovanju z veliko večino izjavila proti državnim naročim stranke boljševikov. Boljševiki so namreč po etvoritvi skupščine dne 18. januarja predlagali, naj ustavodajna skupščina potrdi odloke boljševiškega izvršilnega odbora o tem, da se naj v Rusiji odpravi zasebno imetje, da naj delavcem pripada ves prihodek, da se naj upelje prisilno delo, delavci se naj oborožijo, ostali stanovni pa se naj razorozijo, ustanovi se naj socialdemokratska armada, preklicne se veljavnost posojil. V tej izjavi boljševikov se še tudi povdarja, da preide moč izključno na sovjet delavcev, vojakov in kmetov. Med sejo, v kateri je zastopnik boljševikov prečital to izjavo, se na hodnikih zborovalne palače stali mornarji, oboroženi puškami in bajoneti. Pri vходу v zborovalno poslopje sta bila postavljena dva poljska topova. Kljub temu pa je ustavodajna skupščina z 273 proti 140 glasovi sklenila, da se posvetovanje o tej boljševiški izjavi preloži. Boljševiki so nato zapustili dvorano. Ostali člani ustavodajne skupščine so kljub grožnjam oborožene sile zborovali naprej in so napravili protisklep glede posesti zemlje ter so tudi sklenili, da pošljejo vojskujočim se državam odposlanstva, naj se sklene svetovni mir. Ob 4. uri zjutraj so oboroženi mornarji vdrli v zborovalno dvorano in so razgnali ustavodajno skupščino. V petrogradskih ulicah je prišlo že med zborovanjem skupščine do krvavih nastopov. Vseprek se je streljalo z navadnimi in strojnimi puškami. Meščani so se borili proti boljševiški rdeči gardi. S streh so metali bombe na množice, ki so se pretepavale po ulicah. Med meščanstvom, pa tudi za med ljudstvom izgublajo boljševiki vedno več zaupanja, ker hočejo vladati z brutalno silo. Vlada boljševikov je po raznih svojih odborih izdala oklice na železničarje in postajne načelnike, naj z vsemi sredstvi skušajo vzdržati red pri železniškem prometu, sicer grozi zlasti armadi na fronti lakota. Boljševiška vlada pravi v tem oklicu med drugim: „Dajte bojni črti kruha, dajte vojakom živil, rešite jih pred lakoto!“ Boljševiki so tudi izdali oklice na rusko ljudstvo, v katerem se zagovarjajo radi razpusta ustavodajne skupščine. Iz vsega tega je razvidno, da vlada v Rusiji zopet velika zmeda. Boljševiki nimajo večine ljudstva za seboj in se skušajo vzdržati na krmilu s pomočjo oborožene sile. Toča tudi v armadi se že krha zaupanje do boljševikov. Teško pa je prerokovati, kdo bo zmagal v tej novi državljanski vojski na Ruskem. Boljševiška moč pada. To je usoda vsake moči, ki je utemeljena na konice — bajonetov!

Razne politične vesti.

V torek, dne 22. januarja je zopet začel zborovati avstrijski državni zbor. Ko so se zbornici predložili razni vladni predlogi, je ministrski predsednik dr. vitez pl. Seidler odgovoril na interpelacijo čeških poslancev radi zaplembe oklica čeških voditeljev, izdanega dne 6. januarja na zborovanju v Pragi. V tem oklicu se zahteva državno pravno ujedinjenje Čehov in Slovakov avstro-ogrsko monarhije v eno državno celoto. Ministrski predsednik je nastopil proti Čehom in je izjavil, da takega ujedinjenja in take državne tvorbe, kakor jo zahtevajo Čehi, ne more dovoliti nobena vlada. Seidler sicer priporoča načelo o samoodločbi narodov za Rusijo ter daje to načelo zagovarjati v Brestu Litovskem, za Avstrijo pa tega načela ne da veljati. Glede na notranjo politiko je popolnoma na strani Nemcev. To je pokazal njegov govor, s katerim so bile nemške stranke prav zadovoljne. Nemci so mu živahno pritrdjevali, Čehi pa burno ugovarjali. Seidler naj ne pozabi, da je večina avstrijskega prebivalstva slovenska. Po ministrovem govoru se je otvorila razprava o njegovih izvajanjih. Poslanec dr. Korošec je pričel govoriti v slovenskem jeziku in je očital naši diplomaciji, da spravlja radi svojegostališča napram načelu o samoodločbi narodov v nevarnost mir z Rusijo. Splošen mir bo se le prišel, ko se bo narodom zagotovila svoboda in se bo mir sklenil od naroda do naroda. Jugoslovani izjavljajo, da se trdno držijo svojega načela o

ustanovitvi samostojne jugoslovanske države pod habsburškim žezlom in da hočejo z vsemi silami sodelovati pri demokratizaciji javnega življenja. Mi zahtevamo, da se upelje ne samo za občine, ampak tudi za deželne zbornice in druge zastope splošna in enaka volilna pravica ter da se odpravi gosposka zbornica v sedanji obliki. Dr. Korošec je tudi ostro prijel vlado radi strogih rekvizicij in slabe prehrane prebivalstva na jugu države. Poslanec Jerzabek je povdarjal, da je bogati plen v Italiji prišel deloma v židovske roke, večinoma pa v Nemčijo. Poslanec Zenker je zahteval, naj se v Brestu-Litovskem dela resnična avstrijska politika in se zavaruje proti temu, kakor bi nas bila Nemčija rešila. Nemška poslanca koroški Waldner in celjski Mörkhl sta govorila proti jugoslovanski deklaraciji ter slikala Nemcem in vladi groznega slovanskega zmaja, ki grozi naši državi. Poljaka Glombinski in Daszinski sta ugovarjala zoper nastopanje pruskega generala Hoffmanna v Brestu Litovskem. Seja se je nadaljevala včeraj, dne 23. januarja. — V torkovi seji je vložil posl. dr. Korošec obširno vprašanje glede pravice o samoodločbi narodov ter glede mirovnihi pogajanj v Brestu Litovskem.

V proračunskem odseku državnega zbora, ki je začel zborovati zadnje dni preteklega tedna, je dne 17. t. m. med drugimi govoril poslanec dr. Benkovič. Vprašal je v imenu Čehov in Jugoslovancov vlado, ali je pripravljena uporabiti svoj vpliv, da sklepanje o miru ne bo prišlo v nevarnost. Povdarjal je, da stoji jugoslovanski narod kot en moč za jugoslovansko deklaracijo. Naj se nam da pravica samoodločbe. Dr. Benkovič je ostro prijel vlado radi strogih rekvizicij na Stajerskem. Glede uboja v Forminu je izjavil, da nosi vlada, oziroma grof Clary, odgovornost za ta uboj, ker se pošilja na kmete lju'di, ki kruto postopajo pri rekvizicijah. V seji dne 21. jan. je dr. Benkovič zopet ostro napadal „delovanje“ namestnika grofa Claryja in podrejenih uradov zavoljo zapostavljanja Slovencev. Dr. Pogačnik se je pritoževal, da se v južnih krajih države še zdaj pri izplačevanju podpor družinam vpoklicanih ne postopa na pravični podlagi.

Skupnost vseh nemških strank. Na Dunaju so dne 22. januarja sklenili načelniki šest nemško-narodnih strank državne zbornice, da se združijo v eno enotno zvezo, ki bo v bodoče v vseh nemških narodnih zadevah skupno nastopala. Za načelnika te zveze, ki šteje 94 članov, je bil izvoljen koroški nemški poslanec Waldner.

Tipa ne trgajo dežele! Nemški poslanci s Češkega so v parlamentu podali izjavo, da zahtevajo ustanovitev samostojne nemške province na Češkem z vsemi lastnostmi, pravicami in napravami kronovine v okvirju avstrijskega cesarstva in brez vsake odvisnosti od češkega dela. Deželnega zbora kraljevine Češke ne bodo več priznali in trpeli. Zahtevajo lastni deželni zbor na teGelju splošnega, enakakega in direktnega volilnega prava. Zahtevajo izločitev in ujedinjenje nemškega ozemlja na Češkem. Zahtevajo odpravo vseh čeških državnih uradnikov in služabnikov iz nemškega ozemlja. Zahtevajo izključno veljavo nemškega jezika v uradu in v šoli med mejami nemške Češke. Kaj pa, če isto zahtevajo Slovenci na Koroškem in Stajerskem? Ali velja za Slovence isto, kar bi naj veljalo za Nemce na Češkem? Kaj se! Nemci, ki hočejo razkosati Češko, ne trgajo ne te dežele in tudi ne države. Če pa Slovenci isto zahtevajo, jih Nemci in nemškutarji razglašajo kot razkosovalce dežele, kot ljudi, ki hočejo raztrgati Avstrijo, kot sovražnike države, kot veleizdajnike. Taka je nemškonacionalna in nemškutarska poštenost in pravičnost.

V Nemčiji pridobiva vsenemška stranka, ki se zavzema za nadaljevanje vojske in je proti sporazumnemu miru, vedno več tal. Vsenemci so dobili sedaj moč tudi v neposredni bližini nemškega cesarja Viljema. V njegovo osebno pisarno je prišel neki pl. Berg, ki je odločen pristaša nadaljevanja vojne, dokler Nemčija ne bo premagala vse svoje protivnike. S tem upajo uplivati na cesarja Viljema, da to preprečil sporazumni mir, ker bi tak mir baje bil nečasten za Nemčijo in sploh za nemški narod.

Tedenske novice.

Zoper katoliško Cerkev. V Magdalenskem predmestju v Mariboru se namerava sezidati nova prepotrebna cerkev, za katero so se darovi pobirali po Spodnjem Stajerskem. Glasilo spodnještajerskih Nemcev in nemškutarjev, „Marburger Zeitung“, pa je začelo strupeno in nesramno hujskati zoper to stavbo in zahteva, da mariborska mestna občina ne sme predati tistih maloobsežnih parcel, ki ležijo med parcelami, katere je že kupilo cerkveno predstojništvo. Zopet nov dokaz, kako nemškonacionalni zagriženosti in nemškutarji sovražijo katoliško Cerkev in katoliško ljudstvo. Ali ni tudi s cerkvenega stališča popolnoma upravičen klic: Proč od nemških zagriženecv?!

Poročnik Gregor padel. Poročnik Jakob Štarna poroča dne 16. januarja: Verolomnež je napadel naše vrste na gori Monte Asolone dne 14. januarja. Po grozni predpripravi je udrl pri eni stotniji. A vrgli smo ga nazaj. Žrtev imamo grozno. In med temi, ki so žrtvovali svoje najboljše, je tudi naš dragi poročnik Anton Gregor, doma iz Rečice v Savinjski dolini. Ranjen je bil dne 15. januarja predpoldan. Dobil je strel v trebuh. Ker sem bil že zadaj (ponoči so šli ostanki bataljona iz postojank), sem ga še pozdravil, ko so ga nesli nazaj. Njegove zadnje besede so bile: »Jakob, pozdravi mi znanca! Solze so mi zalile oči, ko sem stal ob njem in gledal, da zagrinja smrt temno noč čez hrabrega druga. Izdahnil je mirno. — Nesmrtna slava slovenskemu junaku! Žalujoci materi naše sožalje!

Za Jugoslavijo se izjavlja dan za dnevom vedno večje število občin, raznih zastopov, društev, žen in mladenk. Če bi hoteli v naših listih objaviti vse navdušene izjave in dopise, ki jih dobivamo iz vseh krajev našega Slov. Štajerja, bi napolnili z njimi ne samo enega, ampak kar dva »Gospodarja« in dve »Straži«. Za ujedinjenje Jugoslovancov v samostojno državo pod žezlom slavnihi Habsburžanov je navdušenje veliko ne samo po mestih, trgih in vaseh, ki so blizu prometu, temveč po najvišjih gorskih selih ključno slovensko ljudstvo: Le vkup, le vkup uboga gmajna! Mi hočemo svobodno, samostojno avstrijsko Jugoslavijo! Dovolj je bilo tlačanstva, dovolj suženjstva! — Od zadnjega našega poročila so podpisali jugoslovansko izjavo: duhovščina laške in šmarske dekanije, krajni šolski svet v Limbušu pri Mariboru in v Studenicah pri Poljčanah, občine: trg Ljubno v Sav. dolini, Polenci pri Ptujju, Drvanja, Krize pri Kozjem, Jurklošter, Presečno in Ročica, Sv. Trije Kralji in Trotkova v benediški župniji, Boreci in Bunčavi na Murskem polju, Št. Janž pri Spodnjem Dravogradu, Sv. Andraž pri Velenju, Pernice pri Muti, Videž-Cigonca pri Slov. Bistrici, Sopot pri Podčetrtku, občina Zakot pri Brežicah, občina Majšperg pri Ptujju, 160 mladenk in žen ter 83 mož in mladeničev iz Stare Nove vasi na Murskem polju, veliko število žen in mladenk iz občine Boreci pri Ljutomeru, 122 deklet in 96 žen iz Št. Lovrenca nad Mariborom, 99 žen in deklet iz Št. Vida na Planini, 183 mladenk in 106 žen iz Št. Andraža pri Velenju, 92 žen in deklet ter 31 mož in mladeničev iz Hrastovca, 104 žen in deklet ter 36 mož in mladeničev iz Modraž, 101 žen in deklet ter 30 mož in mladeničev trga Studenice, 95 žen in deklet ter 48 mož in mladeničev občine Brezje (skupno torej v župniji Studenice 546 podpisov), 112 žen in deklet občine Polenci pri Ptujju, nad 50 občanov občine Bohova pri Mariboru, v Črešnjevcu pri Slov. Bistrici 165 mož, mladeničev, žen in deklet; 348 žen in deklet iz Pritove pri Konjicah, 105 žen in deklet ter 74 mož in fantov iz mesta Brežice; v Mariboru je podpisalo deklaracijo do danes že nad 2000 Sloveak. Nadalje sta se še izjavili za Jugoslavijo: Balno društvo v Limbušu pri Mariboru in Bralno društvo v Studenicah.

Pohorski kmet za Jugoslavijo. Stara pohorska korenina nam piše med drugim: Kdor ima srce in za dom solze, bo s krepko pestjo udaril ob mizo in glasno zaklical: Vsak Slovenec brez razlike stanu in starosti se naj pridruži jugoslovanski misli. Tuji narodi se čudijo, odkod naenkrat ta živa jugoslovanska narodna zavest. Povemo jim: Mi nočemo več biti sužnji tujcev, mi hočemo biti na svoji zemlji svoji gospodarji. Dan ko bo napolnila zarja naše svobode, dan ustanovitve Jugoslavije naj bo pozdravljen od batarja do veljaka, od bogatša do hlapca. Veselimo se dneva posebno mi kmetski ljudje, kajti v naši Jugoslaviji si bomo sami rezali svoj kruh, ne pa nemški Gradčani in razni grofi Claryji. V Jugoslaviji bomo kmetje v večini, ne pa kmetski neprijati. Zatorej Jugoslovani na plan, bliža se ti vstajenja, svobode dan. L. H.

Slovenski topničarji na bojišču za Jugoslavijo. Z veseljem čitamo v »Slov. Gospodarju« izjave naših slovenskih občin. Tudi mi slovenski topničarji vskliknemo: Jugoslovanska misel naprej! Prost mora biti, prost moj rod! Plemenit slovenski narod ni ustvarjen za hlapčevanje tujcem, ampak da uživa sam svoje plačilo in pravico. Koliko so že prestali naši fantje in možje na bojišču in koliko so že prelili krvi! In vendar nam pravijo Nemci in nemškutarji po mestih, da smo straho-

petci. Rad bi vedel, kdo je večji strahopetec, ali mi, ali pa oni, ki sedijo po mestih in preganjajo slovensko ljudstvo. Še enkrat vskliknem: Prost mora biti, prost moj rod! Zatorej jugoslovanska misel naprej do cilja! Č. M. iz Ljutomer.

Podpisovanje za ujedinjenje Jugoslovancov. Od raznih strani se nam poroča, da hujskajo naši narodni nasprotniki proti pobiranju podpisov za jugoslovansko deklaracijo. Povdarjamo, da je to čisto navadna nemškutarska hujskarija, ki nima drugega namena, nego bogati naše ljudi. Naše jugoslovansko gibanje je pošteno. Mi se nečemo odcepiti od Avstrije, temveč Avstrijo ojačiti z močno državo na jugu, v kateri bi bili združeni vsi Jugoslovani pod slavno viado habsburške cesarske hiše. Če kdo hujška proti nam in trosi o ustanovitvi Jugoslavije laži, naj se nam ga takoj naznani.

Nabiralne pote za podpisovanje jugoslovanske deklaracije si lahko vsak sam sestavi po besedilu, ki ga je priobčil »Slov. Gospodar« v predzadnji številki.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p. t.: Pončka Zafošnik in Micka Leskovar v Spodnji Novivasi pri Slov. Bistrici K 138.50. Darovali so: Pavel Zafošnik 20 K, Gregor Zafošnik, stud. gym., 3, Florijan Leskovar 10, Ivana Leskovar 10, Mica Leskovar 10, Franc Leskovar 5, četovodja Alojzij Pogoreuc 6, Anton Pogoreuc 20, Anica Bohak 20, Rozalija Jamernik 2.50, Jožef Vengus 20, Alojzija Vengus 1, Ana Zafošnik 4, Ana Goričan 2, Antonija Zafošnik 5 K. — V župniji St. Ilj p. Turjakom so darovali za Tiskovni dom 961 K in sicer: iz St. Ilja: Roškar Davorin, župnik, 100, Toplak Franc, kaplan, 80, Brvar Ignac, vojni kurat, 25, Mohorjani 19, Neimenovani 5, Rozman Franc, solski vodja, 21, Holer Ursula 10, Neimenovana 20, Neimenovana 2, Posojilnica 5, Neimenovani 5, Blaž Kovak 3, Krušič Franc 1, Hanžekovič Ivan 5, Sulič Franc 4, Marija 4, Kranje Marija 15, Črnič Julijana 2, Prevolnik Kunigunda 3, Babnik Anton 2, Tovšak Blaž 10; iz Doliča: Jeromel Ignac 10, Potočnik Marija 5, Lenart Helena 6, Vidmar Anton 2; iz Straža: Naglič Anton, trgovec, 30, Golob Matevž 3.50, dekleti 2, Lenart Anton 5, Skof Ferdinand, trgovec, 15, Puh Antonija 5, Iršič Konrad 10, Marot Antonija 2, Sušec Lenart 5, Gumpot Matija 2, Arnešnik Avgustin 2, Aberšek Ivan 2, Krenker Alojz 10, Pajer Helena 5, Završnik Franca 4, Kranje Iv. 3, Koprivniker Gabrijel 2, Rutnik Jurij 5, Franc 5, Čas Ivan 11; iz Dovž: Jeseničnik Ana 20, Pušnik Franc 10, Krenker Jožef 4, Tovšak Franc 7, Čas Franca 1, Javornik Antonija 1, Kac Terezija 2, Čas Martin 10, Gašpar Marija 5, Kos Helena 1, Potočnik Franc 10, Uršelj Elizabeta 20, Buč Simon 6, Simon Širnik 6, Hribernik Ivan 20, Kocjan Marija 10, Zakršnik Matevž 2, Urbanec Valentin 10; iz Razgorca: Tretjak Jožef 10, Janez 4, Trnek Jožef 6, Anton 4, Ivana 2.50, Ana 2; iz Male Mislinje: Planušec Franc 10, Tovšak Valentin 4, Plazovnik Miha 3, Janez 5, Rošer Amalija 1, Sovič Miha 10, Sovič Neža 1, Svečko Pavel 2, Kranje Ivan 10, Merzdovnik M. 9, Košič Jera 1, Smolar Lenart 3, Jeromel Jož. 10, Janez 6, Govc Neža 10, Mežnar Valentin 10, Roza Brešer 2, Vavkan Aleš 10, Kranje Franc 10, Krenker Andrej 5, Spegel Katarina 2, Orter Filip 4, otroci 5; iz Velike Mislinje: Zaponšek Anton 4, Korošec Jožef 2, Vivod Barbara 5, Pogorevc Urša 4, Klemenc Marija 2, Menginger Anton 6, Vouk Jožef 5, Jeromel Lenart 2, Sedovnik Franc 10, dekleta 4, Sovič Anton 3, Uršelj Anton 2, Ramšak Antonija 10, Uršelj Anton 10, Jeseničnik Franc 10, Križovnik F. 10, dekleta 5, Črnič Jakob 5, Kristan Jerka 2, Koprivniker Franc 20, Kristan Vinko 10, hčerki Solari 2, Čas Franc 20 in Stimnikar Anton 10 iz Smarčina. — Sv. Andraž v Slov. gor. Da vlada tudi pri nas zanimanje za Tiskovni dom v Mariboru, je pokazal teden od 30. dec. 1917 do 6. jan. 1918, v katerem se je nabralo za Tiskovni dom 1250 K. Darovali so: po 50 K: Jakob Očgerl, župnik, občina Sv. Andraž v Slov. gor., Mimika Ozvatič in Neimenovana; 25 K se je nabralo na obnem zboru izobraževalnega društva, 23 K na sedmini Marije Ilesič in 23 K na sedmini Franca Ilesič; 22 K: Kovačec Jožef in Liza, Hvalčinci; nadalje so darovali po 20 K: Kovačec Anton, nadučitelj, Družovič Gregor, Drbetinci, Franc Vincenc, Gibina, Lovrec Franc, Gibina, Kostanjevec Jožef, Gibina, Korenova rodbina, Vitomarci, in Rajšp Albert, Vitomarci; 15 K Družovič Marija, Hvalčinci; po 12 K: Družovič Alojzij, Drbetinci, Hrgova dekleta, Hvalčinci, in Surk Barbara, Drbetinci; po 10 K: Ljubec Marijeta, učiteljica, Čeh Alojzija, Drbetinci, Čeh Jakob, Hvalčinci, Čuček Jakob, Vitomarci, Čuček Franc, Vitomarci in Čuček Treza, Drbetinci, Gomzi Ana, Vitomarci, Bl. Habjanič, Vitomarci, Horvat Katarina, Vitomarci, L. Hrga, Hvalčinci, Ilesič Anton, Hvalčinci, Kovačec Marija, Hvalčinci, Kvar Jurij, Hvalčinci, Kukovec Janez, Smolinci, Kukovec Otilija, Lašič Franca, L. Ljubec, Drbetinci, Ljubec Marija, Hvalčinci, Mart. Lovrec, Slavšina, Lovrec Treza, Smolinci, Lovrenčič Alojz, Drbetinci, Lovrenčič Franc, Drbetinci, J. Matjašič, Vitomarci, Nedeljko Janez, Vitomarci, Nedeljko Stefan, Vitomarci, Perkovič Matilda, Vitomarci, Pihler Gera, Drbetinci, Polanec Verona, Vitomarci, Požegar Franc, Vitomarci, Pravič Ignac, Drbetinci, Pučko Katarina, Drbetinci, Pučko Marija, Drbetinci, Rižnar Alojz, Slavšina, Rola Neža, Vitomar-

ci, Simonič Katarina, Hvalčinci, Strajnsak Alojzij, Gibina, Suhač Konrad, Vitomarci, Suhač Leopold, Vitomarci, Salamun Gera, Vitomarci, Samperl Ant., Drbetinci, Segula Antonija, Slavšina in Segula M., Slavšina; po 8 K: Fekonja Ferdinand, Hvalčinci, Kukovec Matija, Drbetinci in Lovrenčič Neža, Vitomarci; po 7 K: Horvat Neža, Smolinci in Neimenovana; po 6 K: Habjanič Jožef, Slavšina in dekleta Jurija Kvar, Hvalčinci; po 5 K: Bliš Konrad, Vitomarci, Bliš Marija, Vitomarci, Breznik Marija, Slavšina, Čuček Jurij, Drbetinci, Hladnjak Jakob, Gibina, Hrga Jožef, Hvalčinci, Ilesič Katarina, Hvalčinci, Ilesič Treza, Vitomarci, Kocuvan Alojz, Rjavci, Zelenik Ana, Rjavci, Kovačec Treza, Smolinci, Kurbos Franc, Slavšina, Petek Genovefa in Treza, Rjavci, Polanec Marija, Rjavci, Rajšp Otilija, Slavšina, Rižnar Franc, Smolinci, Slekovec Neža, Gibina, Sijanec Marija, Zupetinci in Vršič Alojzija, Slavšina; po 4 K: Čeh Jožef, Hvalčinci, Črnjavič Marija, Drbetinci, Čuček Ivana, Vitomarci, Fekonja M., Vitomarci, Firbas Gregor, Hvalčinci, Hladnjak Marija, Gibina, Jost Neža, Smolinci, Kocmut Jožef, Hvalčinci, Kvar Franc, Hvalčinci, Mernik Marija, Slavšina, Nedeljko Franc, Vitomarci, Ozvatič Alojz, Smolinci, Papsi Janez, Vitomarci, Rebere Jurij, Vitomarci, Rek Alojzija, Gibina, Suhač Marija, Vitomarci, Segula Treza, Hvalčinci in Toplak Janez, Vitomarci; po 3 K: Anželj Liza, Smolinci, Bliš Neža, Vitomarci, Čeh Treza, Vitomarci, Čuček Marija, Vitomarci, Fekonja Matilda, Slavšina, Lovrec Julijana, Hvalčinci, Pučko Klara, Pučko Urša, Smolinci, Pušič Barbara, Drbetinci, Repič Verona, Hvalčinci, Segula Roza, Vitomarci, Tišler Neža, Gibina, Toš Jurij, Smolinci in Zelenko Marija, Smolinci; po 2 K: iz Drbetincev: Družovič Simon, Lovrec Marija, Vršič Alojz, Zorko Kata, iz Hvalčincev: Braček Ivan, Braček Franc, Braček Marijeta, Braček Zeta, Braček Neža, Kovačec Marijeta, Segula Anton, Segula Neža, Segula Rozalija in Fekonja Gera, iz Vitomarcov: Bliš Kata, Čuček Alojz, Čuček Alojzija, Erman Janez, Habjanič Ana, Suhač Jožef, Vršič Alojzija, Vršič Treza in Neimenovana, iz Smolincev: Hanžel Franc, Kajsersberger Marija, Pučko Franca in Stebih Terezija, iz Rjavcev: Kešič Antonija, Nemeč Marija in Zelenko Angela, iz Slavšine: Anželj Neža, Cobelj Ana in Toš Jakob in iz Gibine Tišler Ana, po 1 K: Lovrec Marija, Slavšina, Klinar Roza, Zelenko Stefanija, Rjavci, Toš Neža, Toš Marija, Golob Treza, Vitomarci, iz Smolincev: Vučina Marija, Rižnar Ludvig, Krefl Jurij in Brumen Marija. Kolikor se manjka do 1250 K, je dodal nabiratelj, ki izreka tem potom prisrčno hvalo kmetu Hrgi za njegovo sopomoč pri pobiranju po Hvalčincih Slavne župnije lavantinske škofije, okoli 220 je vas, vam pa kličem, posnemajte andraževsko župnijo ter napravite nabiralne tedne za Tiskovni dom! Vsakega nabiratelja geslo bodi: Kolikor je duš v fari, toliko kron za Tiskovni dom! Ako prištem poprejšnje darove naše župnije k današnjim, pridne na vsako dušo v naši župniji še nekaj več kot 1-krona. Ako se je torej tukaj to doseglo, zakaj se pa ne bi tudi drugod, saj po drugih župnijah imajo ljudje ravnotako denar kakor pri nas, najbrže še več. Andraževski nabiratelj. — Dalje prihodnji. — Prisrčno hvala! Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Čirilove tiskarne.

Obmejnim slovenskim dekletom! Na Svečnico, 2. februarja imajo svoje zborovanje dekleta iz obmejnih krajev v Št. Ilju v Slov. goricah. Govorit pride velezaslužni mladinski organizator dr. Hohnjec. Pridite, dekleta v največjem številu! Dekliška zveza v Št. Ilju mora oživeti ter iti po poti, katero je hodila pred vojno! Vspored prireditve, ki se začne ob 3. uri popoldne, je: občni zbor Bralnega društva, govor in petje potem igra: »Najdena hči,« v treh dejanjih. Že davno je pesnik opominjal: »Naš čolnec otmimo!«

Agitatorje za nadaljevanje vojske vabijo na kmete. Nedavno je v Mariboru v Gambričevi dvorani govoril vsenemški poslanec Wolf proti sporazumnemu miru in za nadaljevanje vojske do končne zmage nemštva in njegovih namenov. Ona vrsta Nemcev, ki stojijo za vojnimi liferanti ter se navdušujejo za vsenemčijo, vrši sedaj po Avstriji in Nemčiji veliko agitacijo proti sporazumnemu miru. Ti ljudje hočejo, da se nadaljuje vojska do skrajnosti, da se preliva kri tako dolgo, dokler ne bo zasigurano gospodstvo Nemčije. V Avstriji je glavni agitator za to misel vsenemški poslanec Wolf. Njegovi ozi prijatelji so naši štajercijanci. Ko je Wolf pred shodom večerjal v gostilni pri »nadvojvodu Ivanu«, je stopil k njemu znani leitersberski Francelj Girstmayr, ga pozdravil in pozval, naj pride enkrat govoriti tudi v kako kmetško občino. Wolf je obljubil, da bo to storil. Girstmayr, predstavljalec štajercijanske stranke v mariborski okolici torej vabi agitatorja za vsenemške vojne cilje tudi na deželo. To si je treba na vsak način zapomniti. Štajercijanci so pristaši vojne do dosege zmagovitega nemškega miru.

Demonstracije nemškutarske fakinaže v Mariboru. Izgredi, pobijanje šip, izzivanje je v Mariboru

v zadnjih dveh mesecih na dnevnem redu. Policija mirno gleda, kako deluje ves organizirani ustroj nahujskanih pobalinov. V nedeljo so bili zopet pričeli. Počastili so poslanca dr. Verstovška s svojim obiskom; ravno tako so peli izzivajoče pesmi na Stolnem trgu. Hujši izgredi so bili v pondeljek na večer. Po temnih ulicah se je klatilo do 150 ljudi; voditelji so bili odrastli, seboj so pa imeli vajence, komije ter dijake vseh mariborskih zavodov. Kričali so »Heil Schmeiderer«, »Heil Valentin«, »Nieder Dr. Korošec«, »Nieder Dr. Verstovšek«. Prišli so zopet pred hišo dr. Verstovška ter izzivali in kričali, da se je slišalo daleč naokoli; le policija ni nič slišala. Ko je začelo leteti kamenje in je zažvenketala prva šipa, odpre poslanec dr. Verstovšek okno ter zagrozi kričeči druhalji, da bo ustrelil sredi med nje, kakor hitro se pade le eden kamen. Ko pride poslanec na ulico, se hitro razpršijo hujskaci na vse strani. Mariborski Slovenci niso več varni pred nahujskano druhaljo, mestna policija jih ne štiti, državne oblasti pa drže roke križem.

Mladina v Mariboru. Nemška in ponemčurjena mladina iz gimnazije, učiteljskega in realke uprizarja v Mariboru večerne poulične pohode. V velikih toplah se vali po ulicah, kriči in tuli svoj »Heil«, izvršuje napadalne izgrede zoper mirne Slovence in prepeva z glasnim krikom. Značilno za duha, ki vlada med to mladino, je to, da ne prepeva avstrijske cesarske pesmi, temveč inozemsko nemško-nacionalno pesem »Die Wacht am Rhein.« Domovina, kateri ti dečki in mladeniči kličejo pomirjevalne besede (»Lieb Vaterland, magst ruhig sein.«) in za katero gorijo njihova srca, ni avstrijska, marveč nemška. Nato opozarjamo ministrskega predsednika Seidlerja, ki se je v državnem zboru dne 22. januarja tako goreče zavzemal za avstrijsko dinastično in državno misel.

Ptujski okrajni zastop se je, kakor je povedal nemški poslanec Kraft v seji proračunskega odseka avstrijskega državnega zbora dne 19. jan., pritožil, da po vplivu naših listov slovensko ljudstvo neče oskrbovati nemških spodnještajerskih mest z živili. Naše ljudstvo je od neprestanih revkizicij že čisto izmuzgano in kljub temu še daje, kolikor more, tistim meščanom, ki ne samo po nedeljah, marveč tudi med tednom prihajajo k njemu z nahrbtniki in jerbasi. Da, se celo v mesto jim žene in dekleta nosijo na prodaj, kar morejo prodati. Ptujski okrajni zastop pa je tako drzen, da se upa pred svetom naše ljudstvo ogrditi in očrnuti, češ, da je zoper meščane krivično, trdosrdno in skopo ter bi jih najraje izstradalo. Naše ljudstvo si bo te svoje nemškutarske »prijatelje« prav dobro zapomnilo in z njimi temeljito obračunilo, ko pride čas političnega obračuna.

Kako si grof Clary predstavlja število štajerskih Slovencev. V novoustanovljeni deželni svet za preskrbo prebivalstva z obleko je grof Clary imenoval samo enega Slovence, župana g. K. Černeja iz Frama. Deželni svet sestoji iz 24 mož. Ker nas je na Štajerskem ena tretjina Slovencev, nam gre vsaj 8 članov v ta svet. A grof, Clary je poleg g. Černeja imenoval same nemške nacionalce in socialne demokrati. Tudi na nemške krščanske socialce je pozabil. Grof Clary je zagazil popolnoma v nemškonacionalno-židovske zanjke. — Slovenci, proč od Gradca!

Še enkrat uboj v Forminu. Iz Formina se nam poroča: V 3. številki »Slov. Gosp.« čitamo o poboji pri revkiziciji v Forminu. Vredno je, da javnost izve o tem dogodku čisto resnico, posebno kako je nastopal davčni asistent Wiederwohl pri iskanju živil. On ni poznal druge mere kot kilogram. Naj je že bila kaka malenkost, kakor imajo gospodinje navado, da denejo v kak star lonec peščico kakega semena, n. pr. fižola, graha, leče ali boba, vsega je bilo 1 kg, in tako se je nabrala pri popisovanju velika množina, v resnici pa je bila le malenkost. Premetaval je postelje, odpiral omare, skrinje in druge shrambe, ki niso za shrambo živil. Na cenitve zaupnih mož se ni oziral, ampak je računal in pretiraval po svoje. Wiederwohl ni hodil po vrsti od hiše do hiše, ampak zdaj je bil na enem, drugič na drugem koncu vasi, drugič zopet kje na sredini vasi. Na tak način je hotel in mislil kaj več iztakniti. Na prošnjo in jok ljudi se ni oziral, akoravno se je slišalo ob priiliki njegovega popisovanja skoro pri vsaki hiši preklinjanje in jok. Wiederwohlovo počenjanje je ljudstvo razburilo, da se je res poslužilo nepravilnosti in ga je napadlo, ko je že tri dni preiskoval po vasi. Nikakor pa ga ljudstvo ni pričakovalo v gozdu, ker poprej nikdo ni vedel za njegovo prestrogo postopanje. Vredno je omeniti, da smo Forminci v teku vojnega časa že prestali veliko revkizicij. Revkizitorji in njih sprem-

ljevalci so skraj pri vsaki hiši dobiti kako malo južno, n. pr. kruh, jabolka in jabolčnico, še tudi z vinom in mesom niso ljudje stedili; jezil se naj nji skoraj nikdo ni, tem manj pa se kaj slabe ga misli. Žitni nakupovalci so se tudi izrazili da nobena sosedna občina ni oddala vsako leto toliko tisoč kg zrnja, kakor forminska. Iz vsega tega je razvidno, da smo občani dostojni in dobri ljudje. Razkačiti pa se da tudi kak izobražen gospod, posebno če vidi, da se proti njemu nepriznava in prestrogo postopa.

Vsem podružnicam Kmetijske družbe! Dne 21 in 22. marca 1918 se vrši občni zbor Kmetijske družbe v Gradcu. Častna dolžnost slovenskih podružnic je, da store vse, da bo slovenski kmetiški stan dobro zastopan, osebno radi tega, ker se vrše letos volitve v odbor. Priporočamo radi tega vsem podružnicam, da 1. skličejo prav kmalu občni zbor podružnice, začnejo nemudoma z nabiranjem udov in dosežejo, da bo število istih večje, ko v drugih letih. Ker ni sedaj tako trda z denar, ko prejšnja leta, se bo z primerno agitacijo dalo doseči, da bo število udov večje. — 2. da se na občnem zboru podružnice izvolijo tako delegati, ki bodo tudi šli v Gradec ter tam zastopali predloge, katere naj vsaka podružnica stavi. — 3. da do 15. februarja pošljejo Osrednjemu odboru v Gradcu seznam udov in naznanijo izvoljene delegate. Priporočamo, da se bo dne 21. marca po zborovanju zvečer vršil sestanek vseh delegatov Slovencev — lokal se bo pri zborovanju naznanil —, da se razgovorimo radi skupnega postopanja, kakor tudi kandidatov za odbor. — Maribor, dne 21. jan. 1918. Dr. K. Verstovšek.

Gospodarske novice.

Znižanje fedenske količine moka in žita. Urad za ljudsko prehrano je odredil, da dobijo osebe, ki kupujejo moko, odslej iste polovice manj kot dosedaj. Količina kruha pa ostane nespremenjena. Osebe, ki kupujejo moko, bodo dobile odslej na teden 1150 gr. moka in ne več dosedanjih 1400 gramov. Osebe, ki težko delajo in kupujejo moko, dobijo 1850 gramov na teden in ne več 2100 gramov moka. Samooskrbovalci, t. j. osebe, ki pridelujejo žito, smejo odslej na teden porabiti 1575 gramov in ne več 2100 gramov žita na teden, kakor dosedaj. Osebe, ki opravljajo težka dela in same pridelujejo žito, smejo uporabiti po 2100 gramov in ne več 2560 gramov žita. Ta količina žita je približno enaka količini moka, ki jo dobi ostalo prebivalstvo — Kmetiško prebivalstvo bo s tem hudo prizadeto. Minister Höfer, ki kliče za svoje svetovalce socialne demokrate, a ne kmetških zastopnikov, je zadnje soboto izjavil zastopstvu štrajkujočih delavcev na Dunaju da je izdal odredbo, po kateri se bo določila enakost med tistimi, ki sami pridelujejo in med tistimi, ki morajo kupovati. Minister nadalje grozi, da bo dal zapreti kmetške mline. Živila na kmetih se bodo še bolj strogo popisovala in rekvirirala. Takih nazorov je minister Höfer. Vprašamo: Od česa pa se naj prehrani kmetiško prebivalstvo, če se mu bo pustilo samo toliko moka kot mestnemu in še manj. V mestih si ljudje lahko kupijo mesa kolikor hočejo, kmet pa tega nima. In kako se naj zmelje žito, če bo dal Höfer zapreti kmetške mline? Bolj strogega rekviriranja pa že sploh ne more biti, kakor je bilo letos. Če pa se bo kmetu skoro vse vzelo, kdo bo pa obdeloval spomladi in poleti polja?

Rekviriranje sena na Štajerskem. Leta 1916 je bila Štajerski predpisanih 4000 vagonov sena in 1700 vagonov slame. Oddalo se je od te zahtevane množine do 95%, ker so imeli posestniki še dovolj starih zalog in je bila letina dobra. Za leto 1917 je bilo provizorično predpisanih 2500 vagonov sena in 850 vagonov slame, torej polovico. To bi morali zbrati do dne 31. oktobra 1917. Toda odvzelo se je do tega časa 1306 vagonov sena in 295 vagonov slame. Z odlokom od dne 3. novembra 1917 je ministrstvo za prehrano zahtevalo od Štajerske 8533 vagonov sena in 4000 vagonov slame. To so ogromne množine. Saj niti provizorično zahtevane množine ni mogoče izsiliti od kmetovalcev, ker niti ni toliko krme v celi deželi. Ali se čudimo potem še pritisku nižjih oblasti, ki so dobile od zgoraj strog nalog, da odvzamejs na okraje določene množine?

Koliko bi smeli živinorejci polagati živini krme? Sena je bilo baje leta 1917 8.247.800 q, slame 5.098.800 q, skupaj 13.346.600 q; po odbitku rekvirirane krme ostane 12.093.300 q. Živine je za prehraniti 708.862; če določimo samo 284 dni za prehranjevanje v hlevih, tedaj pride na glavo in dan 6 kg, reci: šest kilogramov. Kako naj n. pr. še redi kmet živino, če ima v hlevu 1 veliko govedo, 1 manjšo in 1 konja. Za vse to sme uporabiti na dan 18 kg sena pomešanega s slamo. Pri tej hrani naj krave vozijo,

orjejo in dajejo toliko mleka, da bodo kmetje oskrbovali z mlekom vse bolnišnice, mesta, in jim se na dan pridelali 5000 kg surovega masla. Take račune kujejo pri raznih uradih, zato se ne čudimo, da so oblasti že zgubila glavo na celi črti.

Seno za divjačino. Kako uvažuje visoka nemška gospoda bedo ljudstva, svedoči zopet ta-le slučaj: Niževavstrijski krščanskosocialni deželni odbornik Kunschak je odložil svoj mandat v deželni svet za ljudsko prehrano, ker se je zavrgel njegov predlog, naj se prepove pokladati seno divjačini. Kunschak je zahteval v svojem predlogu, naj se seno uporabi samo za domačo živino. Kljub temu pa je deželni prehranjevalni svet sklenil, da se še tudi odslej naprej poklada seno divjačini, a v zmanjšani meri.

Iz deželnega gospodarskega sveta. V seji dež. gospodarskega sveta dne 15. t. m. se je razpravljalo najprvo o pomanjkanju žita, katero je danes tako veliko, da je izključeno, da bi se dežela mogla vzdržati z lastnimi pridelki. Ob tej priliki se je povspel deželni odbornik grof Attems do trditve, da je bila lanska žetvena statistika na Štajerskem popolnoma zanesljiva, dasiravno je splošno znano, da je ta statistika večinoma kriva in zelo površna. — Delovni odbor gospodarskega sveta se je izrazil za omejitve domačega klanja svinj in za zvišanje cen svinjam. Graški podžupan, nemški nacionalc dr. Gargitter, je v imenu gospodarskega sveta mesta Gradec zahteval, naj se rekvirirajo na Štajerskem svinje. Ravnatelj Jentsch mu je čisto pravilno odgovoril, da bi rekvizicija svinj popolnoma onemogočila svinjerejo. Sklenilo se je, da se zviša cena mleku pri hlevu posestnika na 50 v liter, prodajna cena v Gradcu pa na 74 v. Prodajna cena mleka v drugih krajih se še mora določiti.

Koliko usnja nakatejo Štajerski! Za Štajersko se je nakazalo za leto 1917 50.000 kg usnja. Na vsako osebo pride na leto 3 do 4 deke. Kako je mogoče shajati s to množino, ne moremo razumeti. Ali hodijo vsi bosji, ali pa vsi »švindlajo.« Take posledice imajo pametne, nepraktične odredbe! K vprašanju obutve nam piše zaveden slovenski kmet: Kmet ne bobi v usnjarni ne usnja, ne podplato, ne dret, ne žebjev, ne drugih potreščin za obušala. Gospoda v mestih pa hodi v čevljih s pristnimi podplati. Pravica, kje si?

Hmelj. Na hmeljskem trgu v Žatecu ni bilo v pretekli dobi nobene hmeljske kupčije s tujim hmeljem. Na Češkem bodo letos v mnogih krajih, kjer so bili prej lepi hmeljski nasadi, sadili tobak, zlasti v Hebski dolini, katero je označilo finančno ministrstvo kot ugodno za rast tobačne rastline. V Nemčiji so dosedaj opustili dve tretjini hmeljskih nasadov, tako da so pridelali l. 1917 samo 143.872 stotov hmelja po 50 kg, dočim so ga l. 1914 pridelali 464.732 stotov. Na Ogrskem nameravajo letos opustiti večinoma vse hmeljske nasade.

Dopisi.

Maribor. V Gradcu je umrl dne 18. januarja tukajšnji gostilničar, veleposestnik, ustanovitelj in član ravnateljstva Posojilnice g. Josip Rapoc, star 70 let. Rajni je bil navdušen narodnjak, ki se je živo zanimal za napredek slovenstva v Mariboru in v okolici. Za Tiskovni dom je določil 100 K. Tuplo so preneljali iz Gradca v Maribor, kjer je bil dne 22. januarja popoldne pokopan na pokopališču na Pobrežju. Svetila zavednemu možu in vrlemu Slovencev večna luč!

Sv. Urban nad Mariborom. Izvišujoč zeljo rajnega rodoljuba nadučitelja Avg. Hauptmana so tisti, ki so ga spremili na zadnji poti namesto venca na grob domu na oltar darovali za Tiskovni dom 304 K. Izmed teh je g. Filip Galunder, zupan pri Sv. Križu nad Mariborom, daroval 200 K.

Sv. Lovrene nad Mariborom. Smrt nam je te dni vzela blago, delovno, povsod priljubljeno in globoko verno Antonijo Dolinšek. V svoji mlajši dobi je bila večletna gospodinja in skrbna strežnica pri umrlem župniku Blažu Potočnik na Frankolovem. Pogreba njenega se je udeležila dekliška Marijina družba v obilnem številu. Pri odprtem grobu so ji delila zapela žalostinko „Nad zvezdami“ v slovo. Poloj in mir njeni duši!

Sv. Barbara v Slov. gor. Umrta sta v prvem cvetu svojega življenja za vnetiem možgan dva čvrsta dečka in sicer Srečko Ferenc v 6. letu in Ivanček Kranjc, trgovčev sin, v 8. letu njih starosti. A najbridkejšje je še to, da bivata oba očeta na bojnem polju.

Sv. Andraž v Slov. gor. Katoliško slovensko izobraževalno društvo je imelo dne 23. decembra 1917 svoj letni občni zbor. Letno poročilo priča, da je to društvo pridno delovalo tudi v preteklem letu. Privedlo je sedem iger. Fantje so igrali na Belo nedeljo „Krečmar pri zvitem rogu“ in „Prepirljiva sosedna“ in za cesarjev god „Dr. Vseznal in njegov sluga Stipko Tiček“ ter „Vaški skopuh.“ Dekleta pa so uprizorile na Belo nedeljo „Oh, ta Polona“ in na Binkoštni ponedeljek „Jeza nad petelinom in kes“ in „Ljubezni Marijinega otroka.“ Od svojih dohodkov je društvo darovalo za ponesrečene Brežičane 65 K in 20 K za oslepele slovenske vojake. Naročenih je bilo 6 „Slov.

Gospodarjev“ in 1 „Straža“ in nakupilo se je čez 20 novih knjig. Ko so bili izvoljeni v odbor za leto 1918 Alojz Slik, Jurančič Jožef, Zorko Peter, Suhac Leopold, Sirk Franc, Rotar Slavko in Hrga Ferdinand in se je nabralo za Tiskovni dom v Mariboru 25 K, je tč. tajnik zaključil občni zbor z željo, da bi društvo v novem letu storilo še več dobrega, kot v preteklem in to bo, ako bo pristopilo k društvu mnogo udov ali vsaj toliko kakor v letu 1917, ko nas je bilo 55.

Sv. Peter pri Radgoni. Posestnik Janez Adamič na Meleh, četovodja pri 24 cm možnarski bateriji 1.-4. R., je dobil za svojo hrabrost pred verolomnim sovražnikom naslednja odlikovanja: Srebrni kolajni I. in II. razreda, dve bronasti kolajni in pa Karlov četni križec. Imenovani je že 36 mesecev na bojiščih in je zaveden Slovenec.

Kapela pri Radineih. Po kratki mučni bolezn, spreviden s sv. zakramenti za umirajoče, je dne 6. jan. umrl 84letni Andrej Klobasa, posestnik v Malem Janišbergu. Pogreb se je vršil dne 8. t. m. Bil je tudi zvest naročnik „Slov. Gospodarja.“ Naj počiva v miru!

Križevci na Murskem polju. Tukaj se je vršil dne 20. t. m. sestanek županov. Posvetovalo se je v prvi vrsti o gospodarskih vprašanjih: o rekviziciji živine, sena, slame, krompirja, žita i. t. d. ter se je sklenilo, da bi vlada naj ne napenjala loka potrpežljivosti preveč. Župani so se izrekli, da hočejo na ljudstvo pomirjevalno vplivati, vendar se pa upravičeno bojijo, da bo pri nadaljevanju zdajšnjega postopanja njihov vpliv brezuspešen. Nadalje se je govorilo tudi o deklaraciji. Skoro že vse občine našega okraja so se izrekle za to našo zahtevo, katero so naši poslanci dne 30. maja predložili vladi, kajti mi nočemo le braniti naše domovine, ampak hočemo pred vsem za našo deco na lastnih tleh sezidati nezasušnjene domove. Shod je vzel na znanje ter pozdravil idejo ustanovitve Narodnega sveta, kateri bi naj pred vsem določal vsem strankam način in dovoljeno mejo narodnega tekmovanja. Nazadnje so župani izrazili željo, da bi naj priredil naš poslanec gosp. Roškar dne 3. februarja ob dveh popoldne v gostilni g. Jureša pri Sv. Križu shod, da bi ljudstvo obvestil o političnem položaju.

Zalce. V nedeljo, dne 27. t. m., priredijo zalca in petrovska izobraževalna društva ob 3. uri popoldne v Hodnikovi dvorani v Zalcu veliko ljudsko slavnost. Program cele prireditve je izvanredno raznovrsten in velezanimiv. Na sporedu je govor našega mladinskega organizatorja dr. Josipa Hohnjec iz Maribora in dve gledališki predstavi. Celo slavnost pa bo visoko povzdignila slavnoznana septpeterska orkestralno-instrumentalna godba, ki bo ta dan proizvajala najizbranejšje koncertne skladbe, Savinjšani, pridite v obilnem številu, pokažite, da še vojna ni zamorila v vaših srcih vsega narodnega navdušenja in smisla za umetnost! Nedelja, dne 27. januarja, naj bo za celo našo Savinjsko dolino velik narodni dan!

Braslovče. Naše pevsko društvo ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 27. prosinca, v čerkveni hiši, popoldne po večernicah. Prijatelji petja se uljudno vabijo!

St. Hj pri Velenju. Dne 8. Jan. je umrl Andr. Cvenk v visoki starosti. Bil je zadnji Radeckijev vojak iz naše župnije. N. v m. p. l.

Dva shoda. Poslanec Brenčič priredi na Svečnico 2. februarja ob 10. uri predp. v gostilni g. Zupančič v Ptuj javen političen shod, na katerem bo poročal o delovanju v državnem zboru. Želeti bi bilo, da se tega shoda udeležijo vsi župani, občinski svetovalci in odborniki kakor tudi drugi možje, žene, fantje in dekleta v obilnem številu. — Dne 3. februarja pa priredi poslanec Brenčič ob 11. uri predp. javen političen shod v gostilni kletarskega društva v Ormozju.

Najnovejša poročila.

Pomorska bitka pred Dardanelami.

Dne 20. januarja so odpluli iz Dardanel turški oklopni križarki »Sultan Javuz Selim«, »Midilli« in več torpedovk ter napadli oddelek angleškega vojnega brodovja pri otoku Imbros, ki se nahaja pred vhodom v Dardanele. Potopljena sta bila dva angleška monitorja in eden parnik. Na povratku nazaj v Dardanele je pa bila s torpednim strelom potopljena turška oklopna križarka »Midilli«, prej »Breslau«, druga turška križarka »Sultan Javuz Selim«, prej »Goeben«, je pa zadela v Dardanelah na plitvino in obtičala. Obe turški križarki je kupila Turčija od Nemčije.